

1857 2/6 14: 1. Beh. af F. t. L. om Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord. 1858

lige saa mange Hundrede Underskrifter paa, at hvis de lukker Hvide Sande-Kanalen, vil det betyde ganske betydelige og uoverskuelige Tab for Beboerne oppe ved Fjorden. Jeg maa tilstaa, at det ikke har været mig muligt ud fra de omboendes og de sagkyndiges Udsagn at komme til nogen klar Opfattelse af, hvad der er det rigtige og fornuftige at gøre. Jeg havde derfor helst set, om den højterede Ministers Forslag var blevet vedtaget. Det træffer de Foranstaltninger, der, saa vidt jeg kan se, skal træffes, naar man vil gaa til en endelig og rationel Løsning af Afvandingsforholdene derovre. Der blev stærkt indvendt i Folketinget, at Ministerens Forslag kun var en midlertidig Foranstaltning, men det Forslag, der her er kommet op til os, er jo heller ikke andet end en midlertidig Foranstaltning. Man foreslaar, at der skal anvendes indtil 1,375,000 Kr. paa en midlertidig Sikring af Molerne ved Hvide Sande. Men naar man har set, hvordan den sidst vedtagne Sikring, der som nævnt af det ærede Medlem, som talte paa Højres Vegne, har kostet 1 Mill. Kr., har virket, saa forstaar jeg ikke, at man yderligere vil eksperimentere med dette Anlæg og stille i Udsigt, at der kan bruges op mod 1½ Mill., maaske eller vel sandsynligvis med samme Udsigt til Holdbarhed. Og selvom man nu kunde sikre Ind- og Udstrømningen, er der jo meget, der taler for, at der vil komme en Bagskæring af Molerne. Efter hvad der er oplyst, har jo Havet skaaret et ganske antageligt Stykke bort af Strandbredden. Førtættedes det, er der maaske ikke saa langt igen, før Havet har skaaret igennem bag Molerne, saaledes at de kommer til at staa som Øer med Strøm paa begge Sider og saa selvfølgelig ingen større Nytte kan gøre med Hensyn til at sikre Udløbet. Det er min Opfattelse, at hvis man vil beholde Hvide Sande-Kanalen som Udløb for Fjorden, maa man gaa til det Forslag, der er betegnet som Nr. 2, og som ogsaa det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) omtalte. Dette Forslag har 2 Sæt Indbygninger, et Sæt med noget videre Udløb ude ved Havet og et Sæt med snævrere Udløb indefter. Og saa er det endda, som ogsaa det ærede Medlem sagde, ikke absolut sikkert, at man kan holde denne Sikring,

maaske skæres den en skønne Dag bort. Men denne Plan forudsætter jo ogsaa, ligesom Sluseværket, en midlertidig Lukning. Disse 2 Sæt Indbygninger kan ikke udføres, uden der bliver lukket, saa at Arbejdet kan fuldføres i tørlagt Grube. Nu siger man, at denne Lukning kan ikke foregaa i Aar, Vandbygningsdirektøren har i sin Skrivelse udtalt, at hvis man skulde være sikker paa at faa den færdig, maatte man have begyndt sidst i Maj Maaned. Nu hører jeg fra det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds, som jo har meget stor Indsigt i disse Sager, at han ikke nærer nogen Tvivl om, at Lukningen kunde foretages i Aar. Den nævnte Indvending skræmmer mig altsaa ikke fra at ønske det af Regeringen fremsatte Forslag gennemført. Jeg synes ogsaa, at det maa være noget vanskeligt at sige, at hvis man ikke begynder til den og den Dato, kan man overhovedet ikke fuldføre det. Det er jo ikke saaledes, at man kan sige, at til den og den Dato kommer der en stærk Efteraarstorm eller Vinterstorm, som umuliggør et fortsat Arbejde paa Dæmningen. Disse Storme kan indtræffe paa ret forskellige Tider, der kan ligesaa godt komme en Storm i September som i November. Det, at Lovforslaget er kommet noget senere herop, saa at Arbejdets Paabegyndelse maaske bliver udsat en lille Maaned, er altsaa ikke for mig overbevisende om, at man ikke kan lukke Kanalen.

Man vil forstaa, at jeg ud fra disse Betragtninger ikke kan stemme for Forslaget i den foreliggende Form. Det er imidlertid stillet i Udsigt, at der skal nedsettes et Udvalg, og jeg vil da haabe, at dette Udvalgs Arbejde maa forme sig ligesom i 1912 heroppe. Da kom der et Forslag fra Folketinget om at lukke, men Landstinget gjorde det om og sagde: Vi vil gøre et Forsøg med Sikring endnu, og da Forslaget saa kom tilbage til Folketinget i den forandrede Form, sluttede Folketinget sig dertil. Jeg vil haabe, at det samme maa blive Tilfældet i Aar, at Landstinget ud fra de meget sagkyndige Betragtninger, der særlig blev gjort gældende af den ærede første Taler, maa komme til det Resultat, at det er uforsvarligt at blive ved at koste Millioner paa at sikre et Udløb, som efter al Sandsynlighed ikke kan sikres